

C/2024/474

3.1.2024

Žaloba podaná dne 28. září 2023 – Německo v. ACER

(Věc T-612/23)

(C/2024/474)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller a R. Kanitz, jakož i R. Bierwagen, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu agentury A-003-2019 R ze dne 7. července 2023 v rozsahu, v němž ponechává v platnosti čl. 5 odst. 8 a 9 přílohy I a čl. 5 odst. 8 a 9 přílohy II rozhodnutí žalované č. 02/2019,
- podpůrně pro případ, že by Tribunál dospěl k závěru, že ustanovení příloh I a II, jejichž zrušení je navrhováno, jsou neoddělitelná od ostatních ustanovení článku nebo přílohy, jejichž součástí jsou, nebo od celého rozhodnutí žalované č. 02/2019 ze dne 21. února 2019 ve znění rozhodnutí odvolacího senátu, zrušil dotčené články či přílohy nebo celé rozhodnutí,
- ještě podpůrněji pro případ, že by měl Tribunál za to, že ustanovení příloh I a II, jejichž zrušení je navrhováno podpůrně, jsou neoddělitelná od ostatních ustanovení článku nebo přílohy, jejichž součástí jsou, nebo od celého rozhodnutí žalované č. 02/2019 ze dne 21. února 2019 ve znění rozhodnutí odvolacího senátu, zrušil dotčené články či přílohy nebo celé rozhodnutí, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně pět důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 14 až 16 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou⁽¹⁾.

Zavedení další analýzy účinnosti pro zohlednění kritických síťových prvků při výpočtu přeshraničních obchodních kapacit porušuje články 14 až 16 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou, především proto, že kritické prvky sítě by měly být vymezeny subjektem pro výpočet koordinované kapacity, a nikoli agenturou. Plyne to z výkladu těchto ustanovení na základě jejich znění, historie vzniku, systematiky i bodů odůvodnění nařízení o vnitřním trhu s elektřinou. Unijní normotvůrce zvolil minimální hodnotu 70 %, a nikoli kritérium účinnosti. Mimo to je splnění kritéria účinnosti prakticky nemožné, a to tak obchází minimální kapacitu ve výši 70 %. Krom toho jsou obcházena pravidla týkající se nového vymezení nabídkových zón, neboť členský stát je *de facto* nucen nově koncipovat svou nabídkovou zónu, pokud již nemůže při výpočtu kapacity zohledňovat vnitřní síťové prvky.

Distribuční faktor přenosu elektřiny (*power transfer distribution factor*, dále jen „faktor PTDF“) ve výši 10 % nebo více uvedený v čl. 5 odst. 8 písm. b) příloh I a II rozhodnutí je rovněž v rozporu s čl. 16 odst. 4 a 8 nařízení o vnitřním trhu s elektřinou. Vzhledem k tomu, že samotná agentura v rozhodnutí uznává, že od začátku používání metody výpočtu kapacit v roce 2020 jsou za kritické prvky sítě považovány již ty, které mají faktor PTDF vyšší než 5 %, je vyžadování faktoru ve výši alespoň 10 % od poloviny roku 2022 svévolné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (přepřevzaté znění) (Úř. věst. 2019, L 158, s. 54).

2. Druhý žalobní důvod vychází z rozporu s kritériem účinnosti ve vztahu k nařízení (EU) 2015/1222 ⁽²⁾.

Kritérium účinnosti stanovené v čl. 5 odst. 8 písm. c) příloh I a II rozhodnutí je v rozporu s postupem pro přezkum nabídkových zón stanoveným v článku 32 a násl. nařízení (EU) 2015/1222, s právem provozovatelů soustavy v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2015/1222 individuálně určit dostupná nápravná opatření, která mají být zohledněna při výpočtu kapacity, a s pravidlem (ne)zohledňování síťových prvků uvedeným v čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) 2015/1222.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení pokynu týkajícího se provozování přenosové soustavy.

Povinnost provozovatelů soustav zvolit podle čl. 21 odst. 2 písm. a) pokynů při volbě vhodných nápravných opatření pro provoz přenosových soustav ta nejúčinnější a nejhospodárnější je obcházena prostřednictvím čl. 5 odst. 8 písm. b) příloh I a II rozhodnutí.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.

Kritérium účinnosti a faktor PTFD uvedené v čl. 5 odst. 8 písm. b) a c) příloh I a II rozhodnutí porušují zásadu proporcionality, jelikož ohrožují bezpečnost systému v regionu Core a jsou nákladově neefektivní. Odstranění téměř všech kritických prvků sítě z výpočtu kapacity vede k dodatečným rizikům pro bezpečnost systému a ke zvýšení nákladů.

5. Pátý žalobní důvod vychází z formální protiprávnosti rozhodnutí.

Žalovaná nemá pravomoc k vymezení kritických prvků sítě prostřednictvím kritéria efektivity a ke stanovení povinnosti včasného zohlednění nápravných opatření.

Rozhodnutí porušuje články 2 a 4 nařízení Rady č. 1 ⁽³⁾, jelikož bylo zveřejněno a oznámeno pouze v angličtině.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. 2015, L 197, s. 24).

⁽³⁾ Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3).